

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om pantlåneinrättningar och till lag om ändring av 1 § lagen om bankinspektionen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om pantlåneinrättningar och att stadgandena om pantlåneverksamhet utformas så att de fyller nutida krav.

Det föreslås att inledande av pantlåneverksamhet skall vara beroende av tillstånd. Tillstånd beviljas enligt förslaget av finansministeriet. Verksamhet skall kunna bedrivas endast i

form av aktiebolag. Bankinspektionen utövar tillsyn över pantlåneinrättningarna.

För inledande av pantlåneverksamhet krävs enligt förslaget ett aktiekapital vars minimibelopp föreslås bli en miljon mark.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÅN MOTIVERING	3	DETALJMOTIVERING	5
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	1. Lagförslagen	5
1.1. Mål	3	1.1. Lag om pantlåneinrättningar	5
1.2. Medel	3	1.2. Lagen om bankinspektionen	10
2. Nuläget och ärendets beredning	3	2. Ikraftträdande	10
2.1. Nuläget	3	LAGTEXTERNA	10
2.1.1. Lagstiftning	3	1. Lag om pantlåneinrättningar	10
2.1.2. Praxis	4	2. Lagen om ändring av 1 § lagen om bankinspek-	
2.1.3. Lagstiftningen i Sverige och Norge .	4	tion	16
2.2. Ärendets beredning	4	Parallelltexter	17
3. Propositionens verkningar på ekonomi och för-			
valtning	4		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhälleliga betydelse**1.1. Mål**

Det centrala samhälleliga syftet med den föreslagna lagen är att erbjuda allmänheten möjlighet att mot säkerhet i lösöre snabbt och utan besvär erhålla kortfristig kredit hos inrättningar som bildats för detta ändamål. Från samhällets synpunkt är det viktigt att pantlåneverksamheten bedrivs koncentrerat i inrättningar som omfattas av en speciallagstiftning och är underställda offentlig tillsyn, och till vilkas skyldigheter det hör att säkerställa att pantlåneverksamheten bibehålls på en sund bas.

1.2. Medel

Pantlåneverksamhetens natur har förändrats. Pantlåneinrättningarna beviljar för närvarande kortfristiga krediter, och samtidigt har det sociala draget hos verksamheten minskat. Därför är det naturligtast att kommunerna skall ha möjlighet att inom ramen för sin kompetens delta i pantlåneverksamheten endast genom aktieinnehav. Bl.a. på grund av den utveckling som skett inom sociallagstiftningen finns det inte längre något större behov av att kommunerna själva bedriver pantlåneverksamhet. Av samma orsaker föreslås att den procentuella övre gräns för utdelning av dividend som har försvårat utvecklandet av pantlåneverksamheten och anskaffningen av eget kapital blir slopad.

För att de allmänna verksamhetsbetingelserna och soliditeten i fråga om pantlåneinrättningarna skall kunna tryggas i det skede då verksamheten inleds upptar förslaget ett krav på ett aktiekapital om minst en miljon mark. I förslaget har eftersträvat att stadgandena om pantsättning och försäljning av pant på auktion blir så smidiga som möjligt. En pantlåneinrättning kan enligt förslaget vara belägen också någon annanstans än i en stad, om det finns behov för detta.

Säkerhet för de lån som pantlåneinrättningarna beviljar är en pant i lösöre som lämnas tillbaka till låntagaren då lånet återbetalas. Pantlåneinrättningen skall se till att panten

värderas tillräckligt lågt så att för den erhålls ett pris genom vilket finansieringskostnaderna, förvaringskostnaderna för panten och de kostnader som uppkommer då panten realiserats kan täckas om låntagaren låter bli att lösa in panten. Då en pantlåneinrättning inte tar emot depositioner har den heller inga sådana fordringsägare som t.ex. deponenter eller försäkringsstagare.

För närvarande utövas tillsynen över pantlåneinrättningarna av en särskild inspektör för pantlåneanstalterna, som skall informera länsstyrelsen om de missförhållanden som han varseblir så att denna kan vidta åtgärder. Enligt förslaget skall tillsynen över pantlåneinrättningarna utövas av bankinspektionen, på vilken tillsynen över penning- och kreditinrättningarna också annars generellt ankommer.

På relationen mellan pantlåneinrättningarna och deras kunder skall konsumentskyddslagen (38/78) tillämpas. Den allmänna konkurrenslagstiftningen skall tillämpas på konkurrensen mellan pantlåneinrättningarna.

2. Nuläget och ärendets beredning**2.1. Nuläget***2.1.1. Lagstiftning*

De stadganden som gäller utövande av pantlånerörelse ingår i förordningen den 19 april 1898 angående rätt att utöva pantlånerörelse såsom yrke, vilken har karaktären av lag. Förordningen är i kraft i oförändrad form. Härtill utfärdades samma dag en kungörelse angående den tillsyn, som skall utövas över pantlåneanstalter, och en instruktion för inspektörer av pantlåneanstalterna i landet. Enligt förordningen får pantlånerörelse såsom yrke idkas endast i välgörande syfte av antingen en stadskommun eller ett aktiebolag som bildats för detta ändamål. Den vinst som uppstår av pantlånerörelsen skall, sedan driftskostnaderna och de belopp som överförs till reservfonden samt högst sex procents ränta på rörelsekapitalet har avdragits, användas till att sänka låneräntan eller annars lindra lånevillkoren. Då rörelsen upphör skall, efter att det kapital som insatts i rörelsen har återbetalats,

inrättningens övriga egendom tillfalla kommunen för att användas för en likadan inrättning eller något annat likartat ändamål. Stadgandena är helt föråldrade. Detta beror, förutom på den samhälleliga utvecklingen under ca nio årtionden, framför allt på reformerna av den lagstiftning som gäller penning- och kreditinrättningarna, vilka har medfört förändringar bl.a. i grundstrukturen i den begreppsapparaten som används inom kreditverksamheten, i tillsynsmetoderna och tillsynsmedlen samt i kundskyddet. Stadgandena är också oändamålsenliga med tanke på moderna kreditinrättningars verksamhet.

2.1.2. Praxis

Pantlåneverksamhetens betydelse som en del av kreditmarknaden är obetydlig, räknad i mark. I slutet av år 1991 fanns tio verkamma pantlåneinrättningar i vårt land. Dessa utgav år 1991 lån till ett värde av 386,4 milj. mk. Den sammanlagda slutsumman av pantlåneinrättningarnas balansräkningar var 175,0 milj. mk år 1991. Lånens genomsnittliga storlek varierade avsevärt mellan de olika bolagen. Den genomsnittliga storleken för alla lån var 1 647 mk år 1991. Panternas antal uppgick till 270 362.

2.1.3. Lagstiftningen i Sverige och Norge

I Sverige regleras pantlåneverksamheten av lagen om pantlånerörelse, 1949/722. Enligt lagen beviljas tillstånd att utöva pantlånerörelse på ansökan som ställs till länsstyrelsen i det län där rörelsen skall bedrivas. Tillstånd meddelas för viss tid, dock högst tio år åt gången.

Pantlånerörelse kan utövas av kommuner, aktiebolag, ekonomiska föreningar eller enskilda personer. Pantlånerörelserna står under länsstyrelsens tillsyn. Länsstyrelsen fastställer pantlånerörelsernas låneavgift och utfärdar närmare bestämmelser om panternas vård och förvaring.

I Norge trädde en lag om finansieringsverk-

samhet och finansinstitutioner (Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner) i kraft 1988. I lagen stadgas om vad som avses med finansieringsverksamhet samt i vilka former av sammanslutningar finansieringsverksamhet får utövas. Verksamheten är beroende av tillstånd. I lagen finns också stadganden om bl.a. minimibeloppet av det egna kapitalet, de tillåtna formerna för affärsverksamheten samt kravet på soliditet. Pantlåneverksamheten lyder i Norge under nämnda lag. Bankinspektionen övervakar pantlåneinrättningarnas verksamhet.

2.2. Ärendets beredning

Propositionens utgångspunkt har varit pantlånekommissionens betänkande (kommittébetänkande 1972: B 62). Propositionen har beretts av en arbetsgrupp som har tillsatts av finansministeriet. I arbetsgruppen var finansministeriet, bankinspektionen och pantlåneinrättningarna representerade. Utlåtande gällande arbetsgruppens betänkande (1987: VM 5) har inhämtats av inrikesministeriet, justitieministeriet, konkurrensombudsmannen och konsumentombudsmannen. Regeringens proposition nr 226/1988 rd. med förslag till lag om pantlåneinrättningar samt till lag om ändring av 1 § lagen om tillsyn över bank avläts till riksdagen under 1988 års riksdag. Riksdagen har förberedelsevis sänt propositionen till andra lagutskottet för behandling. Lagutskottet har inte hunnit behandla ärendet till slut.

3. Propositionens verkningar på ekonomi och förvaltning

Bankinspektionens uppgifter och arbete ökar i någon mån.

Enligt lagen om bankinspektionen (1273/90) skall sammanslutningar som står under bankinspektionens tillsyn erlagga en av finansministeriet bestämd avgift för att täcka kostnaderna för inspektionens verksamhet. Propositionen medför inga merkostnader för staten.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om pantlåneinrättningar

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. I paragrafen definieras vad en pantlåneinrättning är och vad som avses med pantlånerörelse. En pantlåneinrättning är enligt den ett aktiebolag som bedriver pantlånerörelse och som av finansministeriet har erhållit tillstånd för sådan verksamhet (4 och 5 §§). Då de krav som ställs på pantlåneinrättningarna och pantlånerörelsen samt de begränsningar som gäller dessa beaktas är det naturligt att rörelsen bedrivs i form av ett aktiebolag. Med avvikelser från de gällande stadgandena skall pantlånerörelse endast få utövas av ett aktiebolag som bildats för detta ändamål. Med beaktande av den utveckling som skett i vårt samhälle är det, jämfört med den tidpunkt då den gällande förordningen gavs, inte mera nödvändigt att stadga om kommunerna som innehavare av tillstånd. Kommunerna kan vid behov vara ägare även genom ett aktiebolag.

Med pantlånerörelse skall avses utgivande av penninglån till allmänheten mot pant i lös egendom vilket sker i form av affärsverksamhet i enlighet med stadgandena i denna lag. I princip kan panten vara hurudan lös egendom som helst. I praktiken kan det endast bli fråga om mindre föremål. Också värdepapper räknas som lös egendom. Syftet med lagen är inte att förhindra den uppenbart ringa låneverksamhet som sker i relationen mellan enskilda personer och där lös egendom ges i pant som säkerhet.

2 §. Bedrivandet av pantlånerörelse förutsätter en viss soliditet och offentlig tillsyn. Det är motiverat att pantlånerörelse såsom affärsverksamhet skall få utövas endast av pantlåneinrättningar som har fått tillstånd för sådan rörelse. Lagen gäller dock inte sådan låneverksamhet som utövas med lös egendom som pant och om vilken stadgas i någon annan lag. Sådana stadganden finns t.ex. om låneverksamhet som utövas av depositionsbanker, kreditinrättningar, försäkringsbolag, understöds-

kassor, arbetspensionsanstalter och pensionsstiftelser.

3 §. Enligt denna paragraf skall tillsynen över pantlåneinrättningarnas verksamhet ankomma på bankinspektionen, som också annars skall utöva tillsynen över penning- och kreditinrättningarna. Kostnaderna för tillsynen skall bäras av pantlåneinrättningarna. Om bestämmandet och indrivningen av kostnaderna stadgas i lagen om bankinspektionen.

2 kap. Grundande

4 §. För inledande av pantlånerörelse skall tillstånd sökas hos finansministeriet. Ansökningen kan göras redan innan inrättningen införs i handelsregistret.

Enligt 2 mom. skall till ansökningen fogas stiftelseurkunden och förslaget till reglemente. Finansministeriet kan kräva också andra tilläggsutredningar om sökanden som ministeriet finner behövliga, t.ex. uppgifter om verksamhetens omfattning eller finansiering, eller uppgifter om personer i ledande ställning.

5 §. Innan finansministeriet avgör ett tillståndsärende skall ministeriet inhämta utlåtande av bankinspektionen. Vidare skall ministeriet skaffa utlåtande av polisen på den ort där pantlåneinrättningen skall placeras.

En sökande, vars verksamhet inte strider mot allmänt intresse och som förfogar över sådana ekonomiska verksamhetsbetingelser och en sådan förvaltning som uppfyller de krav som ställs på en vederhäftig pantlånerörelse, skall beviljas tillstånd för pantlånerörelse.

6 §. Enligt paragrafen skall en pantlåneinrättnings aktiekapital vara minst en miljon mark. Aktiekapitalet skall i sin helhet betalas in i pengar innan pantlåneinrättningen inleder sin verksamhet. Minimibeloppet gör det möjligt för pantlåneinrättningen att relativt lätt inleda sin verksamhet t.ex. fråga om inrättningens grundinvesteringar i bl.a. lokaliteter, samtidigt som det tryggar verksamhetens kontinuitet.

7 §. I paragrafen uppräknas de bestämmelser som, utöver de bestämmelser som lagen om aktiebolag förutsätter, alltid måste nämnas i

bolagsordningen. Dessa bestämmelser är nödvändiga för att tillsynsmyndigheten skall ha aktuella uppgifter också om dessa omständigheter, vilka hänför sig till utövandet av tillsynen.

8 §. Bankinspektionen fastställer pantlåneinrättningarnas bolagsordning samt ändringarna i dessa. Bolagsordningen samt ändringarna i den skall fastställas, om de är lagenliga och det inte föreligger särskilda skäl att inte fastställa dem. Om bolagsordningen eller ändringarna i den är lagenliga, skall det finnas särskilda skäl till vägran att fastställa dem, t.ex. att det i bolagsordningen ingår punkter som strider mot Finlands internationella förbindelser

9 §. I paragrafen skall stadgas om skyldighet för pantlåneinrättningarna att uppgöra ett reglemente. Här skall regleras vad som åtminstone skall upptas i reglementet. Det är naturligare att de låne- och övriga villkor som skall iakttas bestäms i ett reglemente än i bolagsordningen, som är ett associationsrättsligt dokument som upptar pantlåneinrättningens organisation och reglerna för beslutsfattandet.

Enligt 2 mom. fastställer bankinspektionen reglementet och ändringar i detta. Då bankinspektionen fastställer reglementet kan inspektionen t.ex. försäkra sig om att de räntor som upp bärs för lånen och de övriga kreditkostnaderna är skäligen samt att panternas försäkringsvärde är tillräckligt högt och tryggar låntagarens intressen på det sätt som avses i 29 §. Bankinspektionen skall höra konsumentombudsmannen om reglementet eller ändringar i detta.

10 §. Den gällande förordningen om pantlåneinrättningar innehåller inte några stadganden om grundande av filialer. De pantlåneinrättningar som för närvarande är verksamma har flera filialer, och den verksamhet som sker via dessa kan bedrivas tämligen självständigt och smidigt eftersom filialen i likhet med exempelvis bankernas filialer bildar en egen enhet i relation till kunden. Därför är det ändamålsenligt att i lagen ta in ett stadgande som gäller anmälan om grundande och nedläggning av filialer.

11 §. För att tillsynsmyndigheten skall ha tillräckliga och aktuella uppgifter om pantlåneinrättningen skall inrättningen, innan den inleder sin verksamhet, tillstå bankinspektionen de handlingar och uppgifter som nämns i paragrafen. Om ändringar inträffar i de uppgifter som har givits skall bankinspektionen

utan dröjsmål underrättas härom. Emedan pantlåneinrättningens soliditet kan påverkas av att aktiekapitalet ökas eller nedsätts, eller av att lån mot konvertibla skuldebrev eller optionsslån upptas, skall bankinspektionen utan dröjsmål underrättas också om dessa omständigheter.

3 kap. Förvaltning och revision

12 §. Enligt 1 mom. skall en pantlåneinrättnings styrelse alltid ha minst tre medlemmar och minst en suppleant.

Enligt 2 mom. skall en pantlåneinrättning alltid ha en verkställande direktör och en vice verkställande direktör.

13 §. Paragrafen innehåller stadganden om revisorerna vid en pantlåneinrättning. De avviker från stadgandena om revision i lagen om aktieföretag. Åtminstone en revisor och en revisorssuppleant skall vara av Centralhandelskammaren godkänd revisor eller godkänt revisionssamfund.

4 kap. Affärsverksamhet

14 §. I paragrafen ingår stadganden om vilket slags verksamhet en pantlåneinrättning får bedriva och hurdana tillgångar den får äga.

Enligt paragrafens 1 mom. får en pantlåneinrättning endast bedriva pantlånerörelse och verksamhet som har omedelbart samband därmed. Sådan sambandsverksamhet utgör närmast auktionsverksamhet för realisering av oinlösta panter.

Aktier som avses i 2 mom. och vilkas innehav kan vara nödvändigt för pantlåneinrättningen kan vara t.ex. aktier eller andelar i telefon-, värme- och andra dylika sammanslutningar.

Innehav av ändamålsenliga lokaliteter är en av grundförutsättningarna för pantlånerörelse, eftersom verksamheten skall bedrivas på lång sikt. Utöver dessa fastigheter och detta delägarskap i fastighetssammanslutningar kan inrättningen som säkerhet för sina lån behöva även andra fastigheter och annat delägarskap i fastighetssammanslutningar. Innehav av fastigheter hör likväl inte till pantlånerörelsen. Därför begränsas i 3 mom. pantlåneinrättningarnas rätt att äga fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar till sammanlagt

ett belopp som är högst 20 % av slutsumman i inrättningens balansräkning. Vid beräkning av en pantlåneinrättnings fastighetsinnehav skall de fastigheter och aktier och andelar i fastighetssammanslutningar som används för pantlåneinrättningens egen verksamhet inräknas. Ägande som tillåts enligt 2 mom. räknas emellertid enligt förslaget inte in i detta belopp.

Bankinspektionen kan dessutom av särskilda skäl bevilja tillstånd till ett större ägande.

15 §. Paragrafen innehåller ett stadgande om pantlåneinrättningarnas skyldighet att konstatera pantsättarens identitet vid pantsättning av föremål. Enligt lagen angående förmyndarskap är den rättsliga handlingsförmågan hos omyndiga inskränkt till rättshandlingar som med tanke på omständigheterna är sedvanliga samt av mindre betydelse. Varken de minderåriga själv eller deras förmyndare har i allmänhet rätt att uppta lån för den som står under förmyndarskap, och det är därför inte heller motiverat att ge honom rätt att pantsätta egendom. Därför förbjuds pantlåneinrättningarna att ta emot panter av personer under aderton år.

Vidare skall pantlåneinrättningen vägra ta emot ett för pantsättning avsett föremål, om det finns skäl att misstänka att pantsättaren saknar rätt till föremålet.

16 §. I praktiken skrivs pantkvittot i regel ut på innehavaren. Paragrafens 1 mom. innehåller ett stadgande om detta. Låntagaren skall alltid ett pantkvitto vars innehåll framgår av 17 §.

Enligt 2 mom. får i pantkvittot dock intas en anteckning om att kvittot får överlätas endast till viss man.

Enligt 3 mom. skall den person till vilken ett pantkvitto överlåtits underrätta pantlåneinrättningen om överlåtelsen, ifall pantkvittot har överlåtits till viss man. Försummande av anmälningsplikten har som följd att den till vilken ett pantkvitto överlåtits förlorar sin rätt att lösa ut panten.

17 §. Paragrafens 1 mom. innehåller ett stadgande om de uppgifter som, utöver den eventuella anteckning som avses i 16 § 2 mom., skall införas på pantkvittot.

Syftet med den skyldighet att föra register om vilken skall stadgas i 2 mom. är att säkra skyddet för pantsättaren samt underlätta pantlåneinrättningens verksamhet, t.ex. vid inlösen av panten.

18 §. Stadgandet, enligt vilket pantlåneinrätt-

ningen inte får uppbära ränta eller andra avgifter i förskott, motsvarar i sak vad som står i gällande förordning.

19 §. Paragrafens 1 mom. innehåller stadganden om lånets förfallotid och om rätten att inlösa panten innan lånet förfaller. Dessa stadganden svarar mot dem som ingår i gällande förordning.

Paragrafens 2 mom. innehåller ett stadgande om förnyande av lån. Om pantkvittots innehavare inte kan lösa ut föremålet inom utsatt tid, men dock inte vill låta panten gå på auktion, kan lånet förnyas genom att räntorna och övriga avtalade kreditkostnader betalas. Förnyandet förutsätter ett avtal mellan pantlåneinrättningen och pantkvittots innehavare.

20 §. Då pantkvittots innehavare kommer för att lösa ut panten skall det fordras att han styrker sin identitet.

21 §. Med beaktande av pantlåneverksamhetens natur och antalet pantsättningar kommer inte 10 kap. 2 § handelsbalken (687/88) att tillämpas på försäljning av pant som innehas av en pantlåneinrättning.

I regel behöver inte en pantlåneinrättning meddela låntagare om förfalldagen för penninglån eller försäljning av panten. Om dock i pant har givits aktier som berättigar till besittning av lägenhet som enbart eller huvudsakligen är avsedd att användas av låntagaren som bostad skall låntagaren meddelas när penninglånet förfallit. Om hur anmälan skall ske stadgas i 33 §.

22 §. I paragrafen anges det förfarande genom vilket panten förvandlas i pengar om den inte har lösts ut före utsatt datum. Panten skall säljas på offentlig auktion. Auktionen behöver enligt förslaget inte äga rum på inrättningens hemort vilket är fallet enligt gällande förordning.

Paragrafens 2 mom. innehåller ett undantag från regeln att det är obligatoriskt att sälja panten inom fyra månader efter lånets förfalldag. Undantaget gäller de fall då det vore oekonomiskt att sälja panten t.ex. under en viss årtid. I pantsättarens intresse ligger dock att pantlåneinrättningen inte håller panten osåld en obestämd tid. Därför föreslås att panten måste säljas inom ett år efter lånets förfalldag.

I 3 mom. skall stadgas om möjligheterna att lösa ut panten innan den säljs.

23 §. Enligt paragrafen skall guld- och silverföremål säljas till minst sitt metallvärde om detta kan utredas.

24 §. Paragrafen gäller försäljning av icke utlösta värdepapper. Pantsättningen av värdepapper har ökat i betydande grad. Därför är det ändamålsenligt att värdepapper som kommer till försäljning via pantlåneinrättningen får säljas genom börsens eller värdepappersförmedlarnas förmedling, t.ex. på OTC-marknaden.

Då börsaktier säljs på auktion får detta enligt 2 mom. inte ske under den köpkurs som noteras närmast före försäljningen.

25 §. Pantlåneinrättningen skall betala det överskott som uppkommer vid försäljning av panten till pantkvittots innehavare eller till den person som enligt 27 § hade fått lösa ut panten. Paragrafen innehåller dock ett undantag från denna huvudregel. Överskottet stannar hos pantlåneinrättningen om inte låntagaren kräver ut det inom ett år efter försäljningsdagen.

26 §. Paragrafen innehåller ett stadgande om dödande av förkommit pantkvitto.

Förfarandet vid dödande förslås bli förenklat i jämförelse med det nuvarande. Låntagaren eller den till vilken pantkvittot hade överförts skall för tryggande av sin rätt meddela pantlåneinrättningen att pantkvittot har förkommit. Pantlåneinrättningen antecknar kvittot i förteckningen över förkomna kvitton. Den som styrker sin identitet får uppgifter ur detta register.

Med tanke på pantsättarens rättsskydd är ett sådant förfarande nödvändigt enligt vilket pantsättaren genast får meddelande om att pantkvittot förkommit, om den som meddelar att pantkvittot har förkommit är en annan person. I 32 § ingår ett stadgande om hur anmälan skall göras.

27 §. Paragrafen innehåller stadganden om rätt för den som anmäler att pantkvittot förkommit att lösa ut panten.

Om låntagaren har anmält att pantkvittot förkommit har han rätt att lösa ut panten, om ingen annan åberopar rätt till den, efter att lånet har förfallit och en månad efter det att pantkvittot antecknats ha förkommit i förteckningen över förkomna kvitton, dock senast två månader efter lånets förfalldag.

Anmäler någon annan än låntagaren att pantkvittot förkommit, har han rätt att lösa ut panten två månader efter lånets förfalldag, eller ifall i 26 § 3 mom. avsett meddelande har lämnats efter förfalldagen två månader efter att anmälan om att kvittot förkommit har gjorts.

Om flera personer kräver rätt till panten skall panten inte överlämnas till den som anmäler att pantkvittot förkommit. Pantlåneinrättningen skall uppmana dem som kräver att få panten, att låta domstol avgöra frågan om bättre rätt till panten eller, om den har hunnit säljas, till överskottet.

28 §. Paragrafen innehåller stadganden vilkas syfte är att förhindra pantsättning av stulna föremål. Paragrafen förpliktar pantlåneinrättningen att göra anmälan till en förundersökningsmyndighet, om det finns grundad anledning att anta att ett föremål som avses bli pantsatt är stulet eller att pantsättaren annars utan lov har tagit föremålet i sin besittning.

Om det finns grundad anledning att misstänka att pantkvittots innehavare eller den som anmäler att pantkvittot förkommit, i bedräglig avsikt utan laglig rätt kräver att få lösa ut panten, skall panten inte överlämnas utan saken skall omedelbart anmälas till förundersökningsmyndigheten.

Grundad anledning enligt paragrafen kan t.ex. vara att förundersökningsmyndigheterna tidigare har frågat om den som erbjuder panten är pantlåneinrättningens kund, eller att pantlåneinrättningen av polisen eller på annat sätt har fått veta att ett föremål som avses bli pantsatt har stulits.

29 §. Paragrafen gäller försäkring av panter mot skada. Med tanke på låntagarens fördel är det nödvändigt att de pantsatta föremålen är tillräckligt högt försäkrade. Bankinspektionen fastställer enligt 9 § ett reglemente, i vilket bestäms hur panterna försäkras. Försäkring skall åtminstone tas för brand och vattenskada samt för stöld och inbrott.

5 kap. Särskilda stadganden

30 §. Endast aktiebolag skall få bedriva pantlånerörelse. Med anledning härav tillämpas lagen om aktiebolag på pantlåneinrättningar, om inte i lagen om pantlåneinrättningar stadgas annat.

Eftersom det uttryckligen hör till en pantlåneinrättnings affärsverksamhet att bevilja lån, är inte förbudet enligt 12 kap. 7 § att ge penninglån till aktieägare, styrelsemedlem eller medlem av förvaltningsrådet eller verkställande direktören eller deras anhöriga motiverat. Det undantagstillstånd i fråga om medborgarskap för bolagets stiftare, verkställande direktören

och styrelsemedlemmarna som nämns i 2 kap. 1 § 2 mom. och 8 kap. 4 § 1 mom. lagen om aktiebolag skall behandlas av finansministeriet och inte av handels- och industriministeriet.

31 §. I lagen bestäms pantlåneinrättningarnas verksamhetsområde, deras aktiekapital och att de står under offentlig tillsyn. Det är därför ändamålsenligt att fordra att ett uttryck som anger verksamhetens natur skall ingå i alla inrättningars firma.

Det är dock inte motiverat att ge pantlåneinrättningarna ensamrätt att använda ordet pant eftersom ordet kan ha naturliga förbindelser också med andra branscher.

32 §. I 21 § 2 mom. och 26 § 3 mom. ingår stadganden om pantlåneinrättningars skyldighet att göra anmälan till låntagaren. I denna paragraf finns ett stadgande om när anmälningsskyldigheten anses fullgjord. Skyldigheten anses fullgjord då anmälan har skickats i rekommenderat brev under den adress som låntagaren har uppgett eller som pantlåneinrättningen annars känner till. Med tanke på tillämpningen av paragrafen har det ingen betydelse om låntagaren i själva verket får anmälan eller inte. Om låntagaren t.ex. av misstag har uppgett fel adress har pantlåneinrättningen uppfyllt sin skyldighet då den har skickat anmälan under denna adress förutsatt att pantlåneinrättningen inte känner till den rätta adressen.

Det finns inget hinder för att pantlåneinrättningen visar att den har gjort anmälan på något annat sätt, t.ex. genom stämningsman eller genom tillämpning av förfarandet med mottagningsbevis.

33 §. Paragrafen innehåller ett stadgande om tystnadsplikt. Lagrummet ger uttryck åt samma princip som stadgandena om tystnadsplikt i andra lagar som gäller penning- och kreditinrättningar. Tystnadsplikten gäller uppgifter som inrättningen erhållit i samband med pantlåneverksamheten. Tystnadsplikten fortsätter att gälla även efter det att kundförhållandet eller en i stadgandet nämnd persons förhållande till pantlåneinrättningen har upphört.

I 2 mom. skall stadgas om undantag från tystnadsplikten. Enligt det har pantlåneinrättningar rätt att ge upplysningar om sekretessbelagda frågor.

34 §. I paragrafen ingår ett stadgande som skyddar pantlåneinrättningarnas kunder och som kompletterar det allmänna konsumentskyddet.

Med stöd av denna paragraf kan tillsynsmyndigheten föräkra sig om att de villkor som används i pantlåneinrättningens standardavtal kan anses skäliga. Om bankinspektionen konstaterar att ett oskäligt villkor föreligger kan den förbjuda användningen av villkoret.

35—40 §. Paragraferna innehåller skadestånds- och straffstadganden samt ett stadgande om vite.

I 35 § ingår ett stadgande om skadestånd till den del det gäller brott mot stadganden eller bestämmelser om pantlåneinrättningar. I 36 § finns en hänvisning till skadeståndslagen vad gäller jämkning och ersättningsansvar.

I paragraferna 37—39 skall stadgas om straff och rätt att väcka åtal.

Enligt 40 § i lagförslaget kan bankinspektionen vid vite ålägga pantlåneinrättningen att fullgöra sin skyldighet, om inrättningen i sin verksamhet inte har iakttagit stadgandena och bestämmelserna om pantlåneinrättningar. Länsstyrelsen dömer ut vitet.

41 §. Enligt paragrafen kan närmare stadganden om verkställigheten av lagen utfärdas genom förordning.

6 kap. Ikraftträdande

42 §. Lagrummet innehåller stadganden om ikraftträdande och om upphävande av gällande förordning och de stadganden som utfärdats samt föreskrifter som meddelats med stöd av denna.

43 §. Paragrafen innehåller ett övergångsstadgande. De inrättningar som för närvarande bedriver pantlåneverksamhet i vårt land har alla formen av aktiebolag. Då dessa bolag underställs den nya lagen bör det ske smidigt och utan tillståndsförfarande. Bolagen skall dock ändra sin bolagsordning och söka fastställelse av ändringen hos bankinspektionen inom en skälig övergångstid, som skall vara två år räknat från det att lagen trätt i kraft.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller lagen endast pantsättningsavtal som ingåtts efter lagens ikraftträdande.

1.2. Lagen om bankinspektionen

1 §. Eftersom pantlåneinrättningarna enligt propositionen skall bli underställda bankinspektionens tillsyn föreslås att ordet pantlåneinrättningar fogas till paragrafen.

2. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

En pantlåneinrättning är ett aktiebolag som har bildats för att bedriva pantlånerörelse och som har fått koncession för rörelsen. Med pantlånerörelse avses i denna lag utgivande av penninglån till allmänheten mot pant i lös egendom, då långivningen sker i form av affärsverksamhet i enlighet med denna lag.

2 §

Pantlånerörelse får endast bedrivas av pantlåneinrättningar.

Denna lag tillämpas inte på sådan långivning mot pant i lös egendom om vilken stadgas särskilt.

3 §

Bankinspektionen utövar tillsyn över pantlåneinrättningarnas verksamhet.

2 kap.

Grundande

4 §

Koncession för pantlånerörelse skall sökas hos finansministeriet. Koncession kan även sökas för en pantlåneinrättning som skall bildas innan den antecknas i handelsregistret.

Till ansökningen skall fogas stiftelseurkunden och ett förslag till reglemente. Finansmi-

nisteriet har rätt att även kräva andra uppgifter om sökanden som ministeriet anser vara behövliga.

5 §

Finansministeriet skall innan ett koncessionsärende avgörs inhämta utlåtande om ansökningen av bankinspektionen samt polisen på orten.

Koncession för pantlånerörelse skall beviljas en sökande vars verksamhet inte strider mot allmänt intresse och vars ekonomiska verksamhetsbetingelser och förvaltning uppfyller de krav som ställs på en tillförlitlig pantlånerörelse.

6 §

En pantlåneinrättnings aktiekapital skall vara minst en miljon mark.

Aktiekapitalet skall i sin helhet betalas in i pengar innan pantlåneinrättningen inleda verksamheten.

7 §

I en pantlåneinrättnings bolagsordning skall utöver vad lagen om aktiebolag (734/78) stadgar bestämmas

1) hur förvaltningen av inrättningen och dess filialer skall ordnas

2) om rätt för styrelsemedlemmarna, deras suppleanter samt verkställande direktören och vice verkställande direktören att höra till förvaltningen för ett annat affärsföretag samt

3) vilka som har rätt att teckna inrättningsens firma.

8 §

En pantlåneinrättnings bolagsordning och

ändringar i den fastställs av bankinspektionen.

Bolagsordningen och ändringarna i den skall fastställas, om de är lagenliga och det inte finns särskilda skäl till vägran.

9 §

Varje pantlåneinrättning skall ha ett reglemente i vilket föreskrivs

- 1) maximitiderna för lån,
- 2) grunderna för bestämmande av ränta på lån och av andra kreditkostnader samt av pantförsäljningskostnader,
- 3) hur panterna förvaras samt
- 4) hur panterna försäkras.

Bankinspektionen fastställer pantlåneinrättningens reglemente och ändringar i detta. Innan bankinspektionen fastställer reglementet eller ändringarna skall den bereda konsumentombudsmannen tillfälle att bli hörd i saken.

10 §

Bankinspektionen skall tillställas en anmälan om grundande och nedläggning av filialer för en pantlåneinrättning. Till anmälan skall fogas de handlingar som bankinspektionen bestämmer.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet skall den tillställa bankinspektionen

- 1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen, samt
- 2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och vice verkställande direktörens samt revisorernas och revisorssuppleanternas namn, medborgarskap och hemort.

Andras de uppgifter som anges i 1 mom., skall bankinspektionen utan dröjsmål underrättas om detta.

Har en pantlåneinrättning beslutat öka eller nedsätta aktiekapitalet eller ta upp lån mot konvertibla skuldebrev eller optionslån, skall inrättningen utan dröjsmål sända bankinspektionen styrkta kopior av beslutet och utdrag ur registermyndighetens anteckning därom.

3 kap.

Förvaltning och revision

12 §

En pantlåneinrättnings styrelse skall ha

minst tre medlemmar och minst en suppleant.

Inrättningen skall ha en verkställande direktör och en vice verkställande direktör.

13 §

En pantlåneinrättnings bolagsstämma skall årligen välja minst två revisorer och minst en revisorssuppleant för granskning av inrättningens förvaltning och räkenskaper.

Revisorn skall vara myndig samt tillräckligt förtrogen med redovisning och ekonomiska angelägenheter. Minst en revisor och en revisorssuppleant skall vara av Centralhandelskammaren godkänd revisor eller revisionssammanslutning.

Vad denna lag stadgar om revisor skall på motsvarande sätt tillämpas på en revisorssuppleant.

4 kap.

Affärsverksamhet

14 §

En pantlåneinrättning får endast bedriva pantlånerörelse och verksamhet som har ett omedelbart samband med denna.

En pantlåneinrättning får endast äga aktier och andelar i andra pantlåneinrättningar samt i sammanslutningar vilka bedriver verksamhet som har ett omedelbart samband med pantlånerörelse samt aktier och andelar som annars är nödvändiga för inrättningen.

Utöver vad som stadgas i 2 mom. får en pantlåneinrättning äga fastigheter och aktier eller andelar i fastighetssammanslutningar till ett belopp som är högst 20 procent av inrättningens balansomslutning, om inte bankinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd till ett större belopp.

15 §

En pantlåneinrättning får inte ta emot en sak som pant, om inte pantsättaren styrker sin identitet och är myndig eller om det finns skäl att misstänka att pantsättaren saknar rätt att pantsätta saken.

16 §

Låntagaren skall ges ett till innehavaren ställt pantkvitto.

På begäran av låntagaren får pantkvittot skrivas i hans namn och förses med anteckning om att kvittot endast får överlåtas till en

namngiven person. Vad som i denna lag stadgas om innehavare av pantkvitto tillämpas även på den till vilken ett i detta moment angivet pantkvitto överlåtits och som innehar kvittot.

Då ett pantkvitto har överlåtits till en namngiven person, skall denne anmäla överlåtelsen till pantlåneinrättningen. Gör han det inte mister han sin rätt att lösa ut panten.

17 §

På pantkvittot skall antecknas lånets ordningsnummer, datum för pantsättningen, lånets förfallodag, lånekapitalet och räntan samt de kreditkostnader som pantsättningen medför och övriga lånevillkor. Kvittot skall dessutom innehålla uppgifter om pantens art och de pantsatta föremålens antal samt vid behov deras mått och vikt.

Varje pantlåneinrättning skall föra ett register över de uppgifter som nämns i 1 mom. I registret skall dessutom antecknas låntagarens namn, hemadress och personbeteckning samt, om pantkvittot endast får överlåtas till en namngiven person, anteckning också om detta samt om en eventuell överlåtelse av pantkvittot.

18 §

En pantlåneinrättning får inte på förhand uppbära ränta eller någon annan kreditkostnadsersättning.

19 §

Ett penninglån mot pant får inte förfalla till betalning tidigare än fyra månader efter den dag då lånet gavs. Den som innehar pantkvittot har rätt att lösa ut panten innan lånet förfaller genom att betala lånekapitalet, räntan och andra överenskomna kreditkostnader.

Innehavaren av pantkvittot kan avtala med pantlåneinrättningen om förnyande av lånet.

20 §

Pantlåneinrättningen får inte lämna ut en pant, om inte den som innehar pantkvittot styrker sin identitet.

21 §

Vad som stadgas i 10 kap. 2 § handelsbalken tillämpas inte på försäljning av en pant som innehas av en pantlåneinrättning.

Har i pant givits aktier som medför rätt till besittning av en lägenhet som enbart eller

huvudsakligen är avsedd att användas av låntagaren som bostad, skall låntagaren underrättas om att lånet har förfallit till betalning. Av denna underrättelse skall framgå att panten säljs, om inte lånet betalas genom att lånekapitalet, räntan och annan avtalad kreditkostnadsersättning betalas inom två månader efter anmälan.

22 §

Om en pant inte löses ut senast den dag då lånet förfaller till betalning, har pantlåneinrättningen rätt att vidta åtgärder för försäljning av panten. Inrättningen skall sälja panten på offentlig auktion. Aktier som nämns i 21 § 2 mom. skall dock på yrkande av låntagaren eller om de ägs av någon annan än låntagaren, på yrkande av ägaren säljas med anlitande av en fastighetsförmedlare.

Pantlåneinrättningen får inte sälja en pant tidigare än en månad efter lånets förfallodag eller, i det fall som avses 21 § 2 mom., efter anmälan. Utan samtycke av den som innehar pantkvittot får panten säljas senare än fyra månader från lånets förfallodag endast om det med hänsyn till säsongvariationer eller andra omständigheter som påverkar pantens försäljningspris finns grundad anledning till detta. Också i detta fall skall panten säljas inom ett år från förfallodagen.

Så länge panten är osåld har pantkvittots innehavare rätt att lösa ut den genom att till inrättningen betala lånekapitalet, räntorna och annan avtalad kreditkostnadsersättning samt ersättning för kostnader som beror på försäljningsåtgärder. Ränta får inte uppbäras för längre tid än fyra månader från förfallodagen.

23 §

Guld- och silverföremål vilkas metallvärde lätt kan fastställas får inte säljas under detta.

24 §

Värdepapper som noteras på fondbörsen får utan hinder av 22 § 1 mom. säljas genom börsens förmedling. Värdepapper för vilka de offentliga kurserna regelbundet fastställs av värdepappersförmedlare eller sammanslutning av värdepappersförmedlare får på motsvarande sätt säljas med anlitande av värdepappersförmedlare eller en sådan sammanslutning.

Då värdepapper som avses i 1 mom. säljs på

auktion, får detta inte ske till ett pris som understiger den köpkurs som har noterats närmast före försäljningen.

25 §

Har överskott uppkommit vid försäljning av pant, skall pantlåneinrättningen underrätta låntagaren samt, om någon annan än låntagaren har anmält att pantkvittot förkommit, även den som gjort anmälan.

Pantlåneinrättningen skall betala överskottet till innehavaren av pantkvittot eller till den som enligt 27 § får lösa ut panten. Yrkande om betalning av överskottet skall framställas inom ett år från försäljningsdagen. Sker detta inte, har pantlåneinrättningen rätt till överskottet.

Genom förordning kan stadgas att 1 mom. inte skall tillämpas, om överskottet är mindre än det belopp som fastställs i den.

26 §

Har pantkvittot förkommit, skall den som förlorat det utan dröjsmål meddela pantlåneinrättningen detta samt när och hur kvittot har förkommit.

Pantlåneinrättningen skall föra en särskild förteckning över pantkvitton som enligt anmälan har förkommit. Förteckningen skall visas för den som styrker sin identitet.

Är den som anmäler att ett pantkvitto förkommit någon annan än låntagaren, skall låntagaren underrättas om att denna anmälan har gjorts.

27 §

Har låntagaren anmält att pantkvittot förkommit får han, om ingen annan gör anspråk på panten, lösa ut denna sedan lånet förfallit och en månad förflutit från registrering enligt 26 § 2 mom., dock senast två månader efter lånets förfallodag.

Är den som anmält att ett pantkvitto har förkommit någon annan än låntagaren får han, om ingen annan åberopar rätt till panten, lösa ut denna sedan två månader förflutit från förfallodagen eller, om anmälan som avses i 26 § 3 mom. har gjorts efter förfallodagen, två månader efter anmälan.

28 §

Finns det grundad anledning att misstänka att en sak som erbjudits som pant har stulits eller att pantsättaren annars olovligen fått saken i sin besittning, skall pantlåneinrättning-

en omedelbart anmäla detta till förundersökningsmyndigheten. På samma sätt skall förfaras att om det finns grundad anledning att anta om pantkvittots innehavare eller den som enligt 27 § anmäler att kvittot förkommit, svikligen och utan laglig rätt kräver att få lösa ut panten.

29 §

Panterna skall vara försäkrade mot skador på ett betryggande sätt.

5 kap.

Särskilda stadganden

30 §

Stadgandena i 12 kap. 7 § lagen om aktiebolag gäller inte pantlåneinrättningar.

Finansministeriet beviljar pantlåneinrättningarna de tillstånd som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. och 8 kap. 4 § 1 mom. lagen om aktiebolag.

31 §

I en pantlåneinrättnings firma skall ordet pant ingå.

32 §

Underrättelse som avses i 21 § 2 mom. och 26 § 3 mom. anses ha skett då ett meddelande har skickats som rekommenderat brev under den adress som låntagaren har uppgivit eller som pantlåneinrättningen annars känner till.

33 §

Styrelsemedlemmarna och suppleanterna i en pantlåneinrättning verkställande direktören och vice verkställande direktören, en filialföreståndare, revisorerna och de anställda är skyldiga att hemlighålla vad de i sin verksamhet fått veta om en kunds eller någon annans enskilda förhållanden, ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemlighet. Uppgifter som skall hemlighållas får inte heller lämnas till bolagsstämman eller till en aktieägare.

En pantlåneinrättning får lämna upplysningar som avses i 1 mom. endast till åklagar- och polismyndigheterna för utredande av brott samt till sådana myndigheter som enligt lag annars har rätt att få uppgifter av detta slag.

34 §

Pantlåneinrättningarna skall i den omfattning som bankspektionen bestämmer tillstålla

denna de villkor som används vid avtal mellan inrättningen och dess kunder.

Om bankinspektionen konstaterar att pantlåneinrättningen i användningen av avtalsvillkor handlar i strid med stadgandena i konsumentskyddslagen (38/78), skall den begära ett utlåtande av konsumentombudsmannen.

Bankinspektionen kan förbjuda användningen av ett avtalsvillkor, om avtalsvillkoret inte hör till pantlånerörelsen eller om det med beaktande av parternas ställning och förhållanden skall anses vara oskäligt för kunden.

Användningen av avtalsvillkor utgående från konsumentskyddet övervakas även av konsumentombudsmannen.

35 §

En pantlåneinrättnings grundare, en styrelsemedlem eller suppleant, verkställande direktören och vice verkställande direktören samt en anställd är skyldig att ersätta skada som han i sin verksamhet uppsåtligen eller av vållande har orsakat låntagaren, innehavaren av ett pantkvitto eller någon annan genom att bryta mot denna lag, bolagsordningen eller reglementet.

Pantlåneinrättningens revisor är skadeståndsskyldig enligt de grunder som stadgas i 1 mom. Han ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av vållande orsakats inrättningen av hans biträde. Om en revisionsammanslutning är revisor, ansvarar denna samt den som är huvudansvarig för revisionen för skadan.

36 §

Om jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller 2 och 6 kap. skadeståndslagen (412/74).

37 §

Den som

- 1) bedriver pantlåneverksamhet i strid med denna lag
 - 2) försummar att göra anmälan enligt 28 § eller
 - 3) bryter mot tystnadsplikten enligt 33 §
- skall, om inte strängare straff stadgas i någon annan lag, för *pantlånebrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

38 §

Den som

1) bryter mot ett förbud som stadgas i 15 eller 18 §§, 19 § 1 mom., 20 §, 22 § 3 mom., 23 § eller 24 § 2 mom., eller som

2) inte iakttar vad som stadgas i 16 eller 17 §§, 21 § 2 mom., 22 § 1 och 2 mom., 25 §, 26 § 2 och 3 mom. eller 29 §

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff stadgas i någon annan lag, för *pantlåneförseelse* dömas till böter.

För pantlåneförseelse kan också dömas en medlem eller suppleant i pantlåneinrättningens styrelse, verkställande direktören eller vice verkställande direktören eller en anställd, om han uppsåtligen lämnar myndigheterna en oriktig eller vilseledande uppgift om inrättningen eller någon kund. Detsamma gäller en revisor hos pantlåneinrättningen som uppsåtligen lämnar en oriktig uppgift eller försummar att göra anmärkning eller anmälan om någon brist eller något missbruk som han har observerat.

39 §

Har genom brott eller förseelse som nämns i denna lag endast någon enskilds rätt blivit kränkt, får allmänna åklagare inte väcka åtal, om inte målsäganden har anmält brottet till åtal.

40 §

Har en pantlåneinrättning i sin verksamhet inte iakttagit denna lag eller föreskrifter som meddelas med stöd av den eller inrättningens bolagsordning eller reglemente, kan bankinspektionen vid vite ålägga inrättningen att fullgöra sin skyldighet.

Länsstyrelsen i det län där pantlåneinrättningen har sin hemort dömer ut vitet.

41 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

6 kap.

I kraftträdande

42 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs

1) förordningen den 19 april 1898 angående rätt att utöva pantlånerörelse såsom yrke,

2) kungörelsen den 19 april 1898 angående den tillsyn, som skall över pantlånearstalterna utövas samt

3) instruktionen den 19 april 1898 för inspektören av pantlånearstalterna i landet.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

43 §

Med undantag av 4—5 §§ tillämpas denna

lag också på pantlånearstalter som innan lagen trätt i kraft har erhållit tillstånd att bedriva pantlånerörelse. En sådan inrättning skall inom två år efter ikraftträdandet söka fastställelse av bolagsordningen och reglementet.

På ett pantsättningsavtal som ingåtts innan denna lag trädde i kraft tillämpas dock fortfarande de stadganden som gällde då denna lag trädde i kraft.

2.

Lag

om ändring av 1 § lagen om bankinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. lagen den 28 december 1990 om bankinspektionen, sådant det lyder i lag av den 6 november 1992 (973/92), som följer:

1 §

Tillsyn över den verksamhet som bedrivs av depositionsbanker och deras säkerhetsfonder, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare som bedriver i 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89) nämnd avtalsmarknadsverksamhet eller annan offentlig handel med värdepapper, optionsföretag, förmedlare och marknadsgaranter på options- och terminsmarknaden, mäklare, utländska kreditinrättnings repre-

sentationskontor och filialkontor samt värdeandelsföreningen, det andelslag som har hand om aktiecentralregistret och registeransvariga som har koncession för värdeandelsregister, förvaltningen av de stiftelser som avses i 6 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (973/92) samt pantlånearstalter utövas av en bankinspektion som lyder under finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 6 november 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

2.

Lag

om ändring av 1 § lagen om bankinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 1 mom. lagen den 28 december 1990 om bankinspektionen, sådant det lyder i lag av den 6 november 1992 (973/92), som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillsyn över den verksamhet som bedrivs av depositionsbanker och deras säkerhetsfonder, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare som bedriver i 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89) nämnd avtalsmarknadsverksamhet eller annan offentlig handel med värdepapper, optionsföretag, förmedlare och marknadsгарanter på options- och terminsmarknaden, mäklare, utländska kreditinrättningars representationskontor och filialkontor samt värdeandelsföreningen, det andelslag som har hand om aktiecentralregistret och registeransvariga som har koncession för värdeandelsregister utövas av en bankinspektion som lyder under finansministeriet.

Föreslagen lydelse

1 §

Tillsyn över den verksamhet som bedrivs av depositionsbanker och deras säkerhetsfonder, kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91), fondbolag, värdepappersförmedlingsföretag, fondbörser, sammanslutningar av värdepappersförmedlare som bedriver i 3 kap. 13 § värdepappersmarknadslagen (495/89) nämnd avtalsmarknadsverksamhet eller annan offentlig handel med värdepapper, optionsföretag, förmedlare och marknadsгарanter på options- och terminsmarknaden, mäklare, utländska kreditinrättningars representationskontor och filialkontor samt värdeandelsföreningen, det andelslag som har hand om aktiecentralregistret och registeransvariga som har koncession för värdeandelsregister, förvaltningen av de stiftelser som avses i 6 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (973/92) samt pantlåneinrättningar utövas av en bankinspektion som lyder under finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den
199 .
